

[Socialministeren]

Det har været anført, at der burde anmeldes ca. 120.000 arbejdsulykker årligt og ca. 20.000 erhvervssygdomme. Her må det erindres, at alle arbejdsulykker, der medfører blot én dags sygefravær, skal anmeldes til arbejdstilsynet, og at langtfra alle disse tilfælde udløser nogen form for erstatningskrav.

Det faktiske antal anmeldelser til forsikringsselskaberne og sikringsstyrelsen har imidlertid været stigende og ikke mindst for erhvervssygdommenes vedkommende. Når antallet af behandlede sager i sikringsstyrelsens arbejdsskadeafdeling i 1983 blev opgjort til ca. 23.000, bør det samtidig nævnes, at forsikringsselskaberne selv kan behandle mindre alvorlige tilfælde, som ikke har medført men eller erhvervsevnetab eller arbejdsdygtighed i mere end 13 uger. I 1983 behandlede således knap 43.000 sager af forsikringsselskaberne uden inddragelse af sikringsstyrelsen.

Ved drøftelserne om indførelse af et fælles anmeldelsessystem til arbejdstilsynet og sikringsstyrelsen regnede man med et antal anmeldelser af erhvervssygdomme på ca. 10.000 om året. Dette antal ligger næppe langt ude i fremtiden. Det fælles anmeldelsessystem for erhvervssygdomme fungerer i dag i praksis.

I denne forbindelse kan det nævnes, at der søges opnået stadig bedre muligheder for at skønne over arbejdsskadeforsikringslovens virkninger. Der har specielt været fremsat ønske om gennem årlige oversigter at registrere antallet af anmeldte sager, antallet af anerkendte skader og de anmeldte lidelser, fordelt på fagområder. Sikringsstyrelsen fører i dag en årlig statistik over antallet af anmeldelser, fordelt efter skadens art (kirurgisk, neurologisk, medicinsk eller erhvervsmedicinsk).

Der føres endvidere årsstatistik over afgørelserne (afvisning/anerkendelse).

Fagstatistikken er etableret således, at der i fremtiden vil kunne udarbejdes oversigter over antallet af skader, fordelt på erhverv, med angivelse af antallet af sager, hvori der er ydet men- og/eller erhvervsevnetabserstatning. Statistikken vil indeholde oplysning om antallet af helårsbeskæftigede inden for de enkelte fag, således at skadeudgiften pr. beskæftiget vil fremgå.

En statistik over sagsbehandlingstiden i arbejdsskadeafdelingen, der registrerer behandlingstid for den enkelte sag, vil kræve et

mere kompliceret system end det, styrelsen råder over. Det vil imidlertid være muligt at oplyse, hvor mange sager der er indgået inden for en given periode, og hvor mange sager der endnu ikke er færdigekspederet ved periodens slutning.

Et skøn over arbejdsskadeforsikringslovens virkninger ved hjælp af årlige udgivelser af retningsgivende kendelser kan i dag opnås gennem de såkaldte SM-meddelelser, ligesom det er praksis i arbejdsskadeforsikringens årsberetninger at optage afgørelser af principiel karakter.

Styrelsens anerkendelsespraksis for så vidt angår erhvervssygdomme bygger på den specielle lovgivning herom i arbejdsskadeforsikringsloven.

Den omfatter først og fremmest de egentlige erhvervssygdomme, der som nævnt er optaget i en særlig fortegnelse.

Ved afgørelsen af, om der er tale om en sygdom, der berettiger til anerkendelse efter fortegnelsen, bliver der lagt vægt på, hvilke påvirkninger pågældende har været udsat for under arbejdet, hvornår lidelsen er opstået i forhold til påvirkningen, eventuelle påvirkninger uden for arbejdet, påvirkningens styrke, konkurrerende årsager (sygdomme) og sygdomsforløbet i det hele taget.

Som eksempler på sygdomme, der er omfattet af fortegnelsen og derfor behandles efter den »milde« bevisregel, kan nævnes hjærneskader som følge af udsættelse for organiske opløsningsmidler (malersyndromet). Denne sygdom betragtes nu her i landet, i Sverige og i Finland som erhvervssygdom, men sjældent i lande uden for Norden. Andre eksempler på sygdomme omfattet af bestemmelsen er asbestose hos en asbestudsat og kromateksem hos en cementarbejder.

Selv om en generel sammenhæng mellem påvirkning og lidelse ikke er godtgjort og lidelsen derfor ikke er omfattet af fortegnelsen, kan sygdomme som nævnt anerkendes, hvis omstændighederne ved arbejdets udførelse har været af en sådan art, at det skønnes rimeligt at anerkende i det konkrete tilfælde. Disse sager, der behandles efter den »strenge« bevisregel, skal forelægges erhvervssygdomsudvalget til udtalelse, før anerkendelse finder sted.

Udvalget er sammensat af repræsentanter for arbejdstilsynet, sundhedsstyrelsen, Dansk